

# آینهٔ پژوهش

## در سالی که گذشت

تابانقد کتاب، مقالات روش دهنده، ارائهٔ بایسته‌های پژوهشی و مقولاتی دیگر از این دست، به فربیهی و چالاکی پژوهش و نگارش پاری رساند. بدین لحاظ، آینهٔ پژوهش نخستین نشریه، و اکنون یگانه نشریهٔ تخصصی است که عهده‌دار تقدیم کتاب و کتابشناسی در حوزهٔ فرهنگ اسلامی است. گوینکه در گذشته و نیز امروزه مجله‌های متعددی در حوزهٔ اسلامیات منتشر می‌شود؛ اما هیچیک از این مجله‌ها، به صورت تخصصی در مقولهٔ تقدیم کتاب و کتابشناسی نبوده است. سهل است که در میان مقالات آنها، کمترین مقالات در این مقوله بوده و حکم «النادر كالمعدوم» دربارهٔ این دسته مقالات آنها، صادق است و گوینکه در گذشته، مجله‌های گرانسنجی چون راهنمای کتاب، انتقاد کتاب، نامهٔ انجمن کتابداران ایران و کتاب امروز در مقولهٔ تقدیم کتاب و کتابشناسی بوده است؛ اما این نشریات نیز به صورت تخصصی در حوزهٔ فرهنگ اسلامی نبوده است. کما گوینکه امروزه مجلهٔ پسیار معتبری چون نشر دانش، و مجلهٔ نوینیادی به نام ارغوان، در مقولهٔ تقدیم کتاب و کتابشناسی منتشر می‌شود؛ ولیک این نشریات هم به صورت تخصصی در حوزهٔ فرهنگ اسلامی نیست. از این رو، آینهٔ پژوهش راه سومی را در میان این دستهٔ مجله‌ها گشوده است: ویژهٔ تقدیم کتاب، کتابشناسی و اطلاع‌رسانی، آن هم تنها در حوزهٔ فرهنگ اسلامی. از این

با انتشار این شماره، یک‌سال از انتشار آینهٔ پژوهش گذشت. در سال گذشته، باران مطبوعات در کشور ما آغاز شد و دهها مجلهٔ علمی و فرهنگی از زهدان علم و ادب، بالید، و منتشر شد. این همه، مبارک است و میمون و نشانهٔ تناور گشتن فرهنگ این سرزمین.

آینهٔ پژوهش، تولد این نشریات را ارج می‌نهاد و تعدد آنها را ساقی به «فاستبقوا الخيرات» قلمداد می‌کند. بی‌آنکه حدیث نفس شود و از میزان استقبال از این نشریه سخن رود، تنها یادآوری می‌شود که آینهٔ پژوهش در هنگامه‌ای پسند خاطر اریاب علم و ادب قرار گرفت که دهها نشریهٔ دیگر در کنار آن بالیده و منتشر شده بود.

اکنون در آستانهٔ انتشار دوّمین سال، ضمن سپاس بی‌نکته گیری، یاری رسانده‌اند و بسامان کننده و گره گشاینده بوده‌اند، نکاتی را مطعم نظر خوانندگان قرار می‌دهیم؛ **﴿مستعيناً بالله و متوكلاً عليه﴾**.

۱. پیشتر نیز گفتیم که آینهٔ پژوهش در حیطهٔ تقدیم کتاب، کتابشناسی و اطلاع‌رسانی، آن هم در حوزهٔ فرهنگ اسلامی است. اکنون نیز ضمن تأکید بر آنچه گفته شد، توجه داده می‌شود که آینهٔ پژوهش به انگیزهٔ بسامان رساندن «پژوهش» و «نگارش» منتشر می‌شود و می‌کشد

شده اند. فراتر از این، از امام باقر العلوم -ع- در ذیل آیه «أَتُؤْمِنُ بِأَبْوَابِهَا» روایت شده است که: «يعنى ان يأتى الامر من وجهها من اى الامور كان». و یا: «اتسوا الامور من وجهها». (مجمع البيان والمیزان در ذیل آیه؛ بحار الانوار، ج ۲، ص ۱۰۵ و ۱۰۶). با عنایت به اهمیت «روش» در بسامان شدن پژوهش، آینه پژوهش فصلی را ویژه مقالات روش دهنده کرده و سرفصل «روشها» را در آغاز مجله گشوده است. از این رو از دانشوران دانشگاهی و حوززوی تقاضا می شود که مقالات خود را در روش تحقیق، آین نگارش، آین ویرایش، آین نقد کتاب و نظایر آنها، برای مجله ارسال دارند. البته کلیه مقالاتی که جنبه های نظری موضوعات مجله را بکاود و به بحث کذارد، مجال نشر خواهد یافت.

۳. نقد کتاب نیز از اهمیت بسزایی برخوردار است و سوگمندانه اهمیت آن در تزبد برخی مغفول و مجھول مانده است. در چشم انداز ما، امروزه نقد کتاب از اهمیتی مضاعف برخوردار است. چه، بعضی مسوّدان تنک مایه و ناکاه از چگونگی پژوهش و نگارش، مشتی رطب و یا پس رابه نام کتاب دینی به هم می بافند و به خورد مردم می دهند. از این روست که نقد کتاب در حوزه فرهنگ اسلامی، خدمت به اندیشه دینی و کوششی است برای معرفی کالاهای ناسره به نام کتاب دینی. لذا در پی آئیم که این بخش از مجله را پر برگ و بارتر کنیم و پیش از آنکه دیگران به قدر این گونه کتابها پیردازند، حوزه های علمیه به نقد این کتابها دست یازند و بی اعتباری آنها را آشکار سازند.

آینه پژوهش، به هیچ رو و هن به دین را در ادبیات مذهبی برنمی تابد و هر کتابی را- از هر ناشری و هر نویسنده ای- که مایه و هن به دین تلقی کند و سبب بی اعتباری و آبرو ریزی تحقیقات دینی داند، بی هیچ باکی به نقد می کشد و زشتیهای آن را آفتابی می کند. اگر هم

رو، وجه اشتراک آینه پژوهش با دیگر مجله های اسلامی، اسلامی بودن آن است و وجه افتراقش با آنها، در ویژگی کتابشناسی آن است. همچنین وجه اشتراکش با دیگر مجله های تخصصی در نقد کتاب و کتابشناسی، کتابشناسی بودن آن است و وجه افتراقش با آنها، در ویژگی پرداختن به حوزه فرهنگ اسلامی آن است. بنابراین دو ویژگی «کتابشناسی» و «حوزه فرهنگ اسلامی»، لاینفک آینه پژوهش است و از این روست که اشاره شد این مجله، نخستین نشریه و یگانه نشریه در این حوزه است.

از یادآوری این نکته، به هیچ رو قصد مبارفات و فخر فروشی نداشته ایم. بلکه خواسته ایم یادآور شویم که آینه پژوهش در راهی نایموده و ناهموار گام گذاشته است. و این گام رانه از سرتقتن و آزمون، بلکه جدی و تحقیقی برداشته است و امید به پیمودن و بالیدن این راه دارد. پس، از آنان که در دین دارند و درک از نابسامان بودن بسیاری از مطالعات دینی، فروتنانه تقاضا می شود که آینه پژوهش را در بهزاری پژوهش و نشر یاری رسانند. از ارسال مقالات و رهنمودهای خود دریغ نورزنند و آینه پژوهش را آینه پژوهش خود و مجله خود دانند. افزون بر این، نواقص و تقایص مجله را بدون مجامله و غمض عین، یادآور شوند. بآنیان آینه پژوهش از فقیه آل محمد- علیهم آلف التحیة و الثناء- آموخته اند و بارها گفته اند که: «رحم الله امرء اهدی الى عربی».

کوتاه سخن اینکه رهنمودها و انتقادات را پاس می داریم و بر دیده می نهیم و از دریافت مقالات استقبال می کنیم.

۲. سوگمندانه مسأله «روش» در پژوهش و نگارش، چندان در حوزه های علمیه مطرح نشده و اهمیت آن مکثوم مانده است. این در حالی است که پیشوایان ما به «روش»، توجه داده اند و اهمیت آن را با توصیه هایی چون «عليکم بالجادة و ان طالت» و «عليکم بالجادة و ان دارت» یادآور

لحن يك- دو مقاله در مجله، گزنه و تند بوده است، تنها به همين سبب بوده است. و توجه شود که آن گزندگي در اختلاف فکري ميان نويستنده كتاب و ناقد نبوده است که لازمه آن، شرح صدر است.

(۵) شنفت آور است که برخى، اساساً نقد كتاب و نشان دادن کاستيهای و کریهای یک اثر را به مصلحت حوزه های علمیه نمی داشته و می پندارند که این گونه نقدها و نمایاندن معایب یک كتاب- که در حوزه فرهنگ اسلامی است - مایه وهن به حوزه است. پیداست که نفس اين پندار، خود بهترین ردیه اين پندار است. مضافاً اينکه همين پندار سبب گردیده که امروزه بدین سان كتابهای بی ارزش و منحط و مالامال از عیب در حوزه ادبیات دینی منتشر می گردد. تو گویی اگر ما به نقایص یک اثر نپردازیم، دیگران هم بدان نمی پردازند و دیگران هیچ نمی فهمند! چگونه است که انتشار كتابی سخیف و بی بهره از کمترین شرایط پژوهش و نگارش، وهن به حوزه نیست؟ اما نقدی عالمانه و مستند و همه جانبه وهن به حوزه است؟ افزون بر این، روشن است که تمامت مقالاتی را که در نقد و معرفی كتاب است، مقالات جرح تشکیل نمی دهد. ماتمام تلاش خود را به کار بسته ايم که مفهوم دقیق نقد، یعنی بازشناسی سره از ناسره، رعایت گردد و پژوهشهاي استوار و تحقیقات عالمانه، سورز تشویق قرار گیرد و ثمرات کاوشهاي ژرفنگرانه ستوده شود؛ چنانکه تاکنون نیز چنین شده است.

۴. هرگز روانی دانیم آنچه در بخش نقد و معرفی كتاب می آيد، به عنوان رویارویی اندیشوران تلقی گردد. بر این باوریم که اندیشه ای به نقد اندیشه ای بر می خیزد و اندیشوری، با تمام احترام و متزلتی که برای نویسنده ای قائل است، اثرش را نقد می کند و کاستیهایش را می نمایاند و فرازها و فرودیهایش را یادآور می شود. هاله قداست گردا گرد برخی از چهره ها کشیدن و نوعی

عممت علمی برای برخی قاتل شدن، قطعاً به زیان رشد علم و گسترش پژوهش است. برخی- حال به هر دلیل و شاید گاهی برای مصون ماندن خود- می کوشند تا گفتگو درباره آثار برخی از بزرگان را ناروا جلوه دهند. ما هرگز چنین پندارها را بصواب نمی دانیم و شیوه سلف صالح را پسندیده می دانیم که با خستوبی به مقتضای جمله بلند «حیاة العلم بالنقد والرد»، نقد آراء را در فضای علمی و سالم ضروری می دانسته اند.

۵. اميدواریم دامنه نقد بگسترد و ظاهر زننده و دلهره آفرين آن رخت بریندد و هيچکس آثار خود را پراسته و آراسته و بدون اشکال تلقی نکند و فضای علم و تحقیق برای نقد و برسیها هر چه آماده تر گردد؛ که رشد پژوهش قطعاً در سایه آن است.

اين است که توصیه می کنیم مؤلفان و محققان، گاه به نقد آثار خود پردازنند و کاستیهای و نقایص آن را بر شمارند و نشان دهند که هيچکس نباید پندارد که آخرین سخن را گفته و در پژوهش و تحقیق فرازترین گام را برداشته است. به تعبیر لطیف و مطریک محققی نامدار، نویسنده گان باید به «خود مشت مالی» پردازنند و خود، عهده دار نقد كتابهایشان شوند. خواه نقد یکی از آثارشان که پیشتر متشر شده و اکنون به برخی از لغزشهاي آن مت Fletcher شده اند؛ و خواه نقد کلیه آثار خویش. مطمئناً چنین روشی، سبب مخدوش شدن صلاحیت علمی هیچ نویسنده ای نخواهد شد؛ بلکه نشانه دانشوری و بیانگر روحیه علمی نویسنده گان است. چه، به فرموده صادق آل محمد- ص: «من دلائل العالم انتقاده لحدیثه». این گام اگر آغاز شود و بگسترد، یکی از راههای بسیار مرفق برای گسترش آینین «انتقاد از خود» خواهد بود.

۶. گر اینکه اختلافات سیاسی در جای خود سودمند خواهد بود و در وادی سیاست نیز فضای باز برای اهل آن

دقیق خود برای تبادل نظر و رایزنی بیشتر و زدودن ابهامها، دریغ نورزند.

مفید است؛ اما آینه پژوهش، مجله‌ای است تحقیقاتی و هرگز مقالات آن را در وادی تشهای سیاسی مجال نشر نخواهد داد. سوگمندانه امروزه در جامعه‌ما، واژه «خط» بدان سان گسترده شده و انتساب افراد و جریانها به این یا آن خط به گونه‌ای سهل شده است که گاه فاصلان و استادان نیز بدان تفوّه می‌کنند و در داوریها پیشتر از هر چیز به سراغ واپس‌گیری‌های خطی می‌روند. شاید کسانی برای موجه ساختن اقدامات خود و کاستن آثار ضربه‌های وارد آمده، با طرح این گونه مسائل، دل خوشکنکی برای خود بسازند؛ اما از نیکدلان و آگاهان، این گونه داوریها، به دور باد.

۸. از این شماره، سرفصل جدید تحت عنوان «اقتراح» به مجله افزوده شده و در همانجا توضیحات لازم درباره آن ارائه شده است. مزکدانه از نویسنده‌گان و دانشوران تقاضا می‌شود که در خواست ما را - که نیاز عاجل فرهنگ ماست - بدون جواب نگذارند و با ارسال مقالات و نظریات خویش به بهبود فضای فکری جامعه مدد رسانند.

۹. بسیاری از خوانندگان مجله که از سر لطف تماس می‌گیرند، بایران و بنان از چگونگی توزیع آن گلایه دارند. بزرگواری ضمن ارسال نقدی سودمند، در نامه‌ای جداگانه نوشته‌اند:

به جهت ادای وظیفه لازم می‌دانم تا حداقل بخواهم که مجله به وقت خود و سر موقع متشر شود؛ چراکه بسیارند آنانکه هر روز در کیوسکهای فروش مجله دنبال مقصود خویش می‌گردند و آن را نمی‌باند.

حق با این بزرگواران است. امیدواریم در این سال نسبت به انتشار و توزیع بهتر آن اقدامی شایسته به عمل آید. در همین جا بایسته است از مراکز پخش، کتابفروشیها و مراکز علمی که به گونه‌ای در توزیع این مجله می‌توانند ما را پاری کنند، بخواهیم که از پاری رسانی در پخش آن دریغ نورزند.

این همه گفتیم لیک اندر بسیج  
بی عنایات خدا، هیچیم هیچ  
والله من وراء القصد  
آینه پژوهش

باز هم اعلام می‌کنیم که در معرفیها و اطلاع رسانیها، آینه پژوهش هیچ ملاکی را جز تحقیقی بودن، با قید «در حوزه فرهنگ اسلامی» برنمی‌تابد؛ و این را خدمتی بزرگ به این فرهنگ مقدس می‌داند. از این روی مقالات، نقدها و گزارش‌های همه کسان و مراکزی که از ملاک یاد شده برخوردار باشد، مجال نشر خواهد یافت. این حقیقت برای بینادلان در شماره‌های پیشین کاملاً روشن بوده است و قطعاً پس از این، روشنتر خواهد شد؛ و ترقیق از خداوند است.

۷. چنان که پیشتر آوردیم، آینه پژوهش هرگز خود را پیراسته از کاستیها و کثیرها نمی‌پنارد. از این رو چشم به راه اندیشوران تیزبین است که انتقاد کنند و اشتباها را بنمایاند و برای هر چه بهتر شدن و بارورتر گشتن آن، پاری رسانند. بی گمان - چنان که تا بدین جا انجام شد - نامه‌ها و نقدها در مجله نشر خواهد یافت. این را هم بگریم که گاه نوشته‌ای و یا اظهار نظری، نفع عام ندارد و نشر در مجله را برنمی‌تابد، پس امید است که عدم انتشار آن در مجله، مایه تکدر خاطر کسی نشود. بنابر این از نویسنده‌گان تقاضا می‌شود که در مقالات و نقدهای خود، به مشی مجله و سرفصلهای آن عنایت کنند و از نام و نشان

## اقتراح

بسود، و نه اندیشور با اندیشور.

از این رو برای بهره وری هر چه بیشتر از تجربه ها و دیدگاهها، آینه پژوهش، گاه موضوعی را به اقتراح و نظرخواهی خواهد گذاشت. اید است از تضارب آراء، نتایج سودمند و کارآمدی به دست آید.

در این شماره، موضوعات ذیل به اقتراح و نظرخواهی دانشوران گذاشته می شود. خواهشمند است نظریات خود را مستند و با کاویدن وضع موجود، به دفتر مجله ارسال دارد. انتخاب بیشتر از یکی از موضوعات ذیل بی اشکال است.

اهمیت و لزوم شرح صدر در مسائل فکری  
تأثیر نقد در اصلاح اندیشه ها

آین نقد اندیشه ها

تأثیر نقد در سلامت حیات علمی جامعه  
دلایل مخالفت با اندیشه ها و آراء جدید  
دلایل مخالفت با نقد آثار بزرگان علمی  
لزوم برخورد اندیشه با اندیشه

تعصیب و تسامح

تشرییگری و نشانه های آن

اشکال بستنگی به اندیشه ها و آراء گذشته  
هوچیگری و عوامل فریبی در نقد  
نقد علمی، نقد غیرعلمی  
مشخصات روحیه علمی

آینه پژوهش

بانیان و دست اندر کاران این مجله از آغاز بر این باور بودند که نقد در پیرایش و تصحیح و تعمیق اندیشه ها و حیات علمی هر جامعه، نقش بنیادینی را ایفا خواهد کرد. اما از سوی دیگر نیز می دانستند که فضای علمی در این سامان، خاصه در حوزه ها، برای شنیدن سخنها و انتقادها چنان که باید و شاید فراهم نیست. اکنون کمایش دیده می شود که سخنی نو، تحقیقی جدید و عرضه حاصل پژوهشی که نامانوس می نماید، بسیاری را بر می آشوبد و اگر آنچه یاد شد در حوزه دین، مفاهیم دینی و عقاید مکتبی باشد، گرویا بسیاری برنمی تابند. و سرگمندانه نه تنها به نقد و تحلیل عالمانه - اگر آنچنان مطالب عالمانه باشد - نمی پردازند؛ بلکه با پرایه های بسیاری - که هرگز در شان محيط علم و تحقیق نیست - در حذف آنها می کوشند.

ما بر این باور هستیم که اگر فضایی آکنده از شرح صدر به وجود آید و عالمان و مؤلفان نقد را جدی بگیرند و برای هیچکس عصمت علمی و فکری قائل نشوند و آثار خود را - نه در شعار، که در عمل - قابل نقد و ایراد بدانند و نقد را کوششی در جهت پیرایش و آرایش نگاشته خود تصور کنند، نقد و انتقاد، رشد خواهد یافت و ظاهر دلهره آفرین آن خواهد شکست. و اگر عالمان و مؤلفان رشد علم را در عرضه اندیشه های جدید و بر اساس جاریهای زمان بدانند - که گاه لازمه اش لغزشهاست - آنگاه از سر سوز و به انگیزه رشد دانش و بالندگی تحقیق و پیرایش هر چه بیشتر فرآیند پژوهشها، به نقد عالمانه برخواهند خواست و تلاش خواهند کرد که هماره اندیشه با اندیشه رویارو